

[Thomsen.]

tægter, der ikke staar i noget som helst Forhold til den Nedgang, der har været i Landets Indtægter.

Paa dette Omraade har Lovgivningsmagten dokumenteret sin Evneløshed, ikke alene derved, at mange faar langt ud over det rimelige, men navnlig derved, at det sker paa Bekostning af den producerende, den værdiskabende Del af Samfundet, den Del, som i Forvejen var placeret nederst paa Samfundets Lønningsliste. Rigsdagens Anseelse i Befolkningen er ikke saa stor, at man paa den Maade har Raad til at se bort fra de elementære økonomiske Grundsætninger. Fællesnyttens maa gaa forud for Egennyttens, og dette burde ikke være en Talemaade. Det er efter min Mening Tidens Alvorstale, som ikke ustraffet kan sidde overhørig i alt for stor Udstrækning.

Saaframt dette Lovforslag kunde gennemføres, vilde der, uden at man gik nogen for nær, skabes Rentabilitet i Landbruget, og dermed vilde der være et rationelt Grundlag for øget Beskæftigelse og Fortjeneste. Samtidig vilde man faktisk naa til det, som det store Flertal af Befolkningen forstaar er retfærdigt: Løn efter Kapitelstakst. Reguleringen vil efter vort Forslag gaa paa en nogenlunde smertefri Maade, idet selve Lønnen ikke forandres, men kun Værdien af Lønnen. Paa samme Maade vil det gaa med Ydelser og Indtægter af enhver Art; de vil, uden at Kontorer og Embedsmænd i stor Stil skal have Lejlighed til at forkludre Forholdet, automatisk indstille sig, ikke efter noget tilfældigt, men efter vort Lands faktiske Indtjeningsmuligheder. En Lovgivning efter dette sunde og retfærdige Princip vil efter min Mening være en Betingelse for økonomisk Fremgang for alle i vort Land.

For at Mistroen til Lovforslaget ikke paa nærværende Tidspunkt skal blive for stor, vil jeg skynde mig at oplyse, at det Princip, der ligger til Grund for det, ikke er min Opfindelse. Tanken er for længst fremsat af betydende Nationaløkonomer. Lovforslagets Form derimod, som maaske vil vise sig at være ufuldkommen, falder paa min Kappe. Men hvis man vil anerkende Princippet, vil der være Udsigt til at naa et positivt Resultat.

Min Opmærksomhed angaaende dette

Problem vakt for en halv Snes Aar siden, da afdøde Professor Birck udsendte sin Bog „Verdenskrisen og Danmark“. I denne Bog forekommer følgende Passus, som jeg med Formandens Tilladelse skal citere: „Den amerikanske Økonom Irving Fisher har i sin Tid foreslaaet for at stabilisere Prisniveauet at gøre den amerikanske Dollar tykkere eller tyndere efter Prisforholdene. Naar Priserne steg, burde der mere Guld end halvandet Gram ind i Dollaren, og naar de faldt, skulde man tage Guld ud af den.“

Professor Birck var i den for vor Valutapolitik bevægede og skæbnesvangre Periode i 1922—24 inde paa om ikke just det samme, saa dog noget i samme Retning, idet han foreslog at tage et Gram Guld ud af 10-Kronen. Meget Vand er løbet i Stranden siden, og mange, alt for mange Ulykker har ramt dansk Erhvervsliv og dets Udøvere, fordi man ikke dengang lyttede efter Professor Birck.

Det nytter jo imidlertid ikke at græde over spildt Mælk, Livet skal leves, men det er vel ikke absolut paakrævet, at man be-gaar de samme Fejl Gang paa Gang. Skal vi undgaa en tilsvarende Forsyndelse mod Forbrugerne som den, der nu har ramt Producenterne, maa vi ind paa en Valutapolitik efter Principper, som Nationaløkonomer tør sige god for. I saa Henseende kan der føres meget i Marken. Dr. polit. Jørgen Pedersens Bog „Valutaspørgsmaal“ vil være en god Kilde at ty til for dem, som søger saglig og grundig Oplysning. Professor Axel Nielsen sagde allerede i Forfjor i en Bladartikel: „Vort Land, hvis Afsætningsmarkeder ligger i England, vil staa sig ved at holde en saa høj Sterlingkurs, at Landbruget bliver rentabelt.“ Den højeste Videnskab mødes her med sund Fornuft ikke alene gennem Lovforslaget, som vi forelægger, men gennem et enstemmig Krav fra Landbruget.

Jeg skal tillade mig at henvise til Henvendelser fra Landbrugernes Sammenlutning, der ligger Aar og Dag tilbage, Landbrugets Erhvervsudvalg, der, som bekendt, repræsenterer Mejerierne og Slagterierne, i alt Fald de fleste af dem. Der foreligger Henvendelser fra Fællesrepræsentationen for de danske Mejerier, som ligger paa Medlemmernes Bord. Ogsaa Foreningen af jyske Landboforeninger har gentagne